Kam pro šicí stroje?

K LEDVINOVI

DO WAHOO, NEB.

[illegible] se obrátit nad 5 krát Kmoch, mosaz a spojovacího zařízení se dvě jmenovaní

DIAMOND a pan CROWN.

Přeruje [illegible] [illegible] nad [illegible] jindy a od blokatého jiný. [illegible]

DOKONALE.

NEJLEPŠÍ STROJE,

V SVĚTĚ!

NEJLEVNĚJŠÍ STROJE,

V SVĚTĚ!

NEJLEPŠÍ VÝBĚR,

V SVĚTĚ!

[illegible]

BEZ HUMBUGU

[illegible]

—PRVNÍ—

národní banka

WAHOO, NEBRASKA

Všechny bankovní obchody se vedou. Úroky se platí na vklady [illegible]. Přepisují listy na všechny [illegible] v Evropě i Americe.

DO SAUNDERS CO. NEBR.

Oznamuji všem svým zákazníkům a přátelům, že jsem ustanoven od generálního

Veřejného notáře

[illegible]

jeneráním jednatelem

[illegible]

JIŘÍ KUBLING, Wahoo, Neb.

J. Erskine Lamb, M. D.

Lékař a ranhojič.

Plácírna nad prvním Národním bankem.

WAHOO, NEBRASKA.

My nížepsaní měli jsme služeb Dra. Lamba a můžem jej odporučiti co lékaře dobrého:

F. J. Lepša; John Laník; Emil Fisher A. Jansa; George Eibling; Joseph Ledvina; A. H. Piler.

600.000 akrů

Nejlepších pozemků

V NEBRASCE

SÁLEŽÍCÍCH

B. & M. dráze v Neb.

k dosud na prodej

Tyto pozemky leží vesměs ve východní polovici státu a prodávají se za ceny

od 1 do 10 dol. za akr

na 10letý úvěr

při nízkých procentách. Při koupi na krátký čas nebo zaplacení hotovými, učiní se sráška z kupní ceny.

Nová česká osada

nachází se nyní na pozemcích této dráhy v Boone a Madison Co. Pozemky výborné, dráhy a města nedaleko, hojnost vody, ceny pozemků od 1¼ do 6 dol. akr. Neobyčejně velké výhody, jako sráška ceny kupní, náhrada cesty, nejnižší dopravné atp. poskytnou se těm jenž v této osadě usadí.

Zároveň upozorňuji ty, kteří by si přáli koupit farmy vzdělané a zařízené, že mám hojnost vzdělaných a výstavností i bez výstavnosti, n. pro[illegible]. Též těm kdo si vlastních pozemků přejí, [illegible] ochotně radou a pomocí.

Adresujte: V. L. VODIČKA,
B. & M. Land Office - Omaha, Neb.

Laciné

Boty a střevíce.

Nové zásoby,

Nové mody,

pro podzim

—1882—

Cennik:

Ženské slippery	90
" střevíce kozené	75c. do 1.25
" " s nátrhem	1.25 " 1.40
" " pelisch	90c. " 2.00
" " s kozlíčkem	1.00 " 2.50
Mužské střevíce ovčáky	85c. " 75
" " [illegible]	2.00 " 2.50
" " [illegible]	1.00 " 1.50
" " [illegible]	1.00 " 1.75
Pro dívčata střevíce	75c. " 1.25
Dětské střevíčky	25c. " 50
Ženské střevíce po vysoké kadovací	90c. " 1.50
" " [illegible]	50c. " 1.25
" slippery [illegible]	50c. " 75
Mužské střevíce [illegible]	1.00 " 1.25
" " Brogan	85c. " 1.00
" slippery	50c. " 1.00
" boty [illegible]	1.75 " 2.25
Pro hochy boty jalovičí	1.00 " 1.50

Zanechte boty, střevíce a slippery kotovi se na zakázku.

Dělám na novou práci i spravky. Jest ve spojení s obchodem.

Lehké boty, slippery, a střevíce za vaše vlastní ceny.

Prodáváme jen za hotové.

Obchodníci v našem a náš dobře poznali. Objednávkám [illegible] velkou pozornost se věnuje.

Nejvíce, nejlepší a nejnižší cen obchod obuvi v Nebraska.

[illegible] i malém.

Henry Dohle & Co.

[illegible] OMAHA, NEB.

Znak: Točící se bota.

Nikolaj Gavrilovič Černyševskij.

Telegraf oznámil tyto dni, že Nikolaj Gavrilovič Černyševskij po dvacetileté bezmezné vazbě obdržel milost.

Když v létě minulého roku ve Vídni mezinárodní sjezd spisovatelů se sdílel, vzpomínáli si někteří francouzští a polští zástupcové zastávajícího tehdy sibiřského kongresu žurnalistův na svého nešťastného, již přes deset let v sibiřských dolech špatného soudruha, ruského spisovatele Černyševského. Bolovalo se tlumeně o zkvrnu, aby mezinárodní sjezd spisovatelův na cara vznesl prosbu o amnestování ubohého, geniálního literáta, avšak rozhodní a zkvrnu tím nedopustili k žádnému výstupku a vše probíhalo opět zapomenutí.

Jako tehdy, přejí se snad i dnes [illegible], kdo ze jest vlastně jen ubohý Černyševskij, jenž evropská žurnalistika takovou přízeň a soustrast věnuje? Nuže, k otázce té budiž nákladnějšími řádky podána stručná odpověď.

Nikolaj Gavrilovič Černyševskij narodil se roku 1829 v Saratově, kdež byl otec jeho, muž duchaplný a vysoce vážený, vrchním kněžím žil protejerejem místního chrámu. Nikolaj Černyševskij, chtě také duchovnímu stavu se věnovati, vstoupil po odbytých přípravných školách do saratovského semináře, kdež skvělými vlohami svými záhy nade všechny spolužáky vynikl. Neunavnou pilností osvojil si rychle znalost starých jazyků, a jasný bystrou chápavostí obdařený duch jeho překonával zanedlouho hravě všechny obtíže předepsaného studia. Náboženské vyučování v semináři drželo se přísně orthodoxních nahledů církve. Dokud mladý Černyševskij studiem jazyků po celý takřka den byl zaměstnán, vyznával bez rozpaků všechna dogmata ruského pravoslaví. Ale sotva že byl výtečnými vysvědčeními opatřen, seminář opustil, počal pociťovati dusnou tíhu ovzduší, ve kterémž se dosud pohyboval. Otec nečinil jeho liberálnímu smýšlení žádného násilí a propustil ho, co nejvroucněji mu žehnaje, do Petrohradu na universitní studium.

Ježto Nikolaji Gavrilovči na vůli zůstaveno bylo, by dle náklonností a libosti povolání si zvolil, rozhodl se mladý Černyševskij pro filosofickou fakultu. Avšak z počátku obírá se jen málo vlastní filosofií a věnoval hlavní píli studiu slovanských a antických jazyků. Také studoval horlivě dějiny a čítal na radu svých professorů spisy mnohých tehdejších spisovatelů a kritiků. V druhém semestru seznámil se Černyševskij s Vědenským, kterýž ho s otcovskou laskavostí do svého hostinného domu uvedl. Byla to první společnost, kterou Nikolaj Gavrilovič po odchodu z otcovského domu navštěvoval. Duchaplné rozpravy a vědecké zábavy, jimiž Vědenskij své hosty okouzloval, vzbudily v mladém studentu ušlechtilou ctižádost a Černyševskij studoval s dvojnásobnou pilností.

Takto si veda, získal si rychle upřímné přátele v kruhu oněch vzdělaných a učených. Všichni divili se jeho rozsáhlým vědomostem a chválili jeho vzácnou při tom skromnost. Žhavou ctižádostí pozen, mínil na to Černyševskij několik měsíců onu společnost, aby v politice lépe se obeznámil a pak i o těchto vědách se starými vzdělanci disputovati mohl. Za krátkou tuto dobu přečetl všechny vynikající socialně vědecké spisy literatury ruské, francouzské a německé. Jeho vrozená duševní hbitost, jeho veliká paměť a dialektické nadání učinily z něho nového člověka uprostřed onoho kruhu, ve kterémž nedlouho na to první místo zaujal.

Za výtečné pojednání o thematě, oblíbeným akademií vědy vypsaném, obdržel od státní správy zlatou medaili. Po odbytých universitních studiích obdržel na přímluvu Vědenského místo učitele literatur a krásných nauk při druhém carském sboru kadetním. Avšak již po roce vzdal se Černyševskij tohoto místa a vrátil se na dotkliivé prosby své milované matky do Saratova, kdež jmenován byl gymnasialním učitelem. Velikou oběť, kterouž byl matce své tím přinesl, že se zřekl svého společenského postavení a velkého kruhu znamenitých přátel v Petrohradě, pociťoval tím trapněji, ježto noví kollegové jeho duchem i srdcem hluboko pod ním stáli. Do Saratova nebyl tehdy ještě vnikl duch novověké osvěty a velikých pokroků věky. Nejistý poměr mezi učitelí a žáky, plný vzájemných obtíží a přemrštěných ohledů, zaplnil Černyševského podivením. Aby nebylo okolnosti té odpomohl, snad nedostojí žáky svá, aby by jakoukoliv překážkou osvětovaly. V malé svémoci, odvodit byla neobmezená vyhlídka na Volhu zhromážděné, je kolem sebe s sotkli se pokrokovati s nimi v těch vědeckých bouřích, kterých by byly dosudy v Petrohradě tak povzneseny. Pomalý, logický spůsob tedy, kterýmž je osvícení, přikrapli velice mladíky dosud jen přísným, rutinovitým rozkazem vyšlé, a zaplnil je podivením nad velkou, nevlídnou komunitou nového učitele. Takovýmto spůsobem získal si Černyševskij bezděky mocný vliv na saratovskou studující mládež.

Za dvě léta, jež v Saratově strávil, navštívil jen několikráte opuštěnou krchy své rodiny; avšak kdykoliv do kruhů těch vstoupil, učinil po každé na všechny přítomné hluboký dojem. Jeho kaustický vtip, hluboce promyšlená řeč a živé élanceství, jež každému jednotlivci osvědčoval, utkvěly všem v nehynoucí paměti. V takovémto kruhu setkal se Černyševskij jednou s mladou dívkou a oblíbil si ji hned s celým zápalem svého mladého srdce. Od té chvíle jak určoval svým hororům a přednáškám nový těžek: všude vykládal o veliké důležitosti lásky a ženy. Všechny jeho tehdejší fleny jsou proniknuty mladistvou fantasií mocné ideální lásky.

Těžkou ránou utrpěl Černyševskij, když roku 1853 jeho matka následkem dlouhé choroby zemřela. Bez jediné slzy v oku, s hlubou tváří doprovodil ji k hrobu. Již po čtrnáctidenním smutku učinil své milence přísahu věrnosti a nedodržev etiketou předepsaný čas smutku, uvedl ji k oltáři. Saratovská společnost odsuzovala přísně tento skutek, jejž za důkaz necitelnosti prohlašovala; ale ti, kdož Černyševského blíže znali, neměli mu za zle, nýbrž přisvědčovali výroku jeho otce, že hluboký bol, kterýmž duše Nikolaje Gavriloviče naplněna byla, jen tímto krokem zmírněn býti mohl. Bez starosti propustil otec Černyševskij syna, aby s mladou chotí po boku do Petrohradu se vrátil, kdež zajisté lepší společnost nalézti a talentu svého důstojnější postavení obdržeti mohl. S čackou hrdostí důvěřoval starý otec velkým mravním vlohám svého syna; jedinou bolestí, kterouž mu tento spůsobil, bylo, že nemohl stařičký Černyševskij, umíraje, milovanému synu svému ještě jednou do tváře popatřiti a jemu požehnati. Roku 1862 dokončil svůj blahodárný, činný a láskyplný život.

Bez prostředků a zdrcen žalem nad ztrátou své matky přibyl Černyševskij s mladou chotí svou do Petrohradu. Aby aspoň nejnutnějším potřebám života vyhověti mohl, chopil se anglické literatury, kteráž se tehda na Rusi s obzvláštní zálibou četla. Za necelé dva měsíce osvojil si anglický jazyk a přeložil pak jeden z nejnovějších anglických románů, kterýž ihned na to tiskem začal vycházet. Takto žil celý rok jakožto překladatel a sepsal při tom samostatné vědecké dílo: recensi o Ordinského brošuře "Aristoteles". Ostatní, ovšem nepatrný volný čas, který mu po existenční práci zbýval, vybradil připravě ku zkoušce na dosažení hodnosti magistra. V dissertaci, kterouž za tím účelem sepsal, pojednal "o esthetickém poměru umění ke skutečnosti" a získal si prací tou obecného uznání. Mimo to uvedl se tímto duchaplným pojednáním šťastně do kruhu žurnalistů, kteří talentem jeho i směrem, jejž sledoval, velice byli překvapeni. Černyševskij dostával se všech stran přípisy a redakce časopisu "Sovremennik" osvědčila mu tím svou obzvláštní přízeň a vážnost, že mu svěřila řízení politické a kritické části listu.

Zde objevil se Černyševského talent v plném lesku; on zaujal v literatuře místo, jež od smrti Bělinského bylo uprázdněno a působil svými kritikami, navzdor censuře, jakožto vychovatel společnosti ve vyšším toho slova smyslu. Po celé Rusi čtly se jeho spisy s nadšením. Zejmena mládež, studující na akademiích a universitách, očekávala s velikým nejistím každý nový spis jeho. Všechno bylo ostatně tlaky a novými anonymními geniálního spisovatele, když byl Černyševskij vydal filosofický spis: "Lessing a jeho doba" a záhy na to svou kritiku "O Puškinovi a Gogolovi periodů ruského písemnictví." Chromé vědomosti, kterés to osvětlil, jeho přímost a jistota daleko jakož i bezohledné satyrovství vlastní literární modernistky naplnily ruský vzdělaný svět žlukem.

(Dokončení bude.)

Poznání a pokání.

(Z Nové. Lumír.)

Jaká to byla oblíná, malá rukavička, jak hladce obmykala tělo měkkou rukou dívky Laurie Maddenovy a její kulaté, kypré ramě až k mendlu ukazovaly. Pikti, s nekonečnou úmětí tuhou bílých kozelíčků! To ruka a ta rukavička ohnivá mladého Roberta, vstupujícího právě do společné komnaty, kdež ho majetníce té ruky i rukavičky očekávala.

"Nechtěl bysto mi pomoci?" otázala se, podávajíc mu svou krásnou ruku.

Robert vzdel, že nebylo jaká několik knoflíčků zapjato a přikročil chotě, aby vykonal, co mu bylo ukázáno; když pak se toho chladného, měkkého ramene dotekl, zachvěl se, jakoby elektrickou jiskrou dotknut a tvář všecka mu zahořela. Zapínal a byl při tom tak rozechvěn, že nepozoroval zlomyslný úsměv, jenž při tom malými, pikantními rty sladký Laurie pohrával, aniž poznáním jakousi radost, která z jejích medově hnědých očí zářila.

Sladká Laurie byla před dvěma nedělními hlavní město a hlučné jeho radovánky opustila a ubytila se sem, na skromný nájemný statek, doufajíc, že zde růže na jejích tvářích zase rozkvetou. Pro hlavní sezónu letní byly určeny lázně; do té doby však chtěla slečna užíti venkovského klidu a ztráviti červen zde, uprostřed růží. — Očekávala pevně svrchovanou nudu a měla za jisté, že nebude tu potřebí, než jediného, obrovského slaměného klobouku. Když jí tedy prvního večera Robert Wilton ve vší formě představen byl, pocítila zvláštní jakousi směs radosti a opovržení; ale když si byla vysokou jeho postavu zkoumavým zrakem prohlédla, přisvědčila v duchu myšlénce, že nebudou nějaké toiletty snad přece zbytečny a že jí čas snad přece tak neskonale zdlouhavě nebude ubíhat, jak se Josud obávala.

Robert Wilton byl ekonem aneb, prostě řečeno, rolník, syn z dobré rodiny a muž vzdělaný, který se neostýchal vlastní svou půdu vlastníma rukama vzdělávat. A činil tak, jakož patrno bylo, s velkým úspěchem. Jednou z pěkných vlastností jeho povahy bylo, že měl k dámám velkou vážnost a úctu.

Laurie stala se mu blahostným zjevením. Dvě neděle ji teprv znal, a již byla slečna u cíle: Wilton byl do ní k smrti zamilován.

Následujícího jitra procházela se Laurie sadem a potkala mimo nadání Wiltona. Robert přišed včera večer ze slečniny společnosti domů, nebyl s to usnouti; šedé rukavičky, kyprá ramena, růžové rty a medové oči její nechtěly mu z mysli. Laurie vyčetla mu z očí, co zamýšlí a snažila se jej od toho odvrátit. Avšak s týmž výsledkem byla by se mohla pokoušeti, aby proud nedalekého bystřiny na jinou stranu obrátila.

"Miss Madden," pravil odhodlaně Robert, "já vás miluji! Neměl bych snad odvahy vyznati se vám, kdyby mi jí nedodávala naděje, že vám moje láska snad nebude proti mysli. Vím, jak jste krásná a lihezná a jak se mi všeho toho nedostává, co vás tak velice šlechtí. Avšak, božská dívko mě, nemám síly, abych bez tebe dále živ byl! Chcete můj život zdlieť, Laurie, a zařídit si jej dle vůle své a libosti?"

"Milý příteli," odpovídala jaksi rozpačitě Laurie, ... lituji velice, ale rozdíl stavu—"

Robert zarazil zajíkavou řeč její ostrým pohybem ruky. "Rozumím vám," zvolal a z očí vyšlehl mu blesk hluboké nevole. Proto že se nehlásím podle módy, odměřila jste propast, která nás dělí. Nabídl jsem vám, miss Madden, upřímnou lásku věrného srdce; mohla jste ji přijati nebo odmítnouti—ale urážky nebylo věru potřebí!"

A odvrátiv se odešel.

Za osm dní vrátila se Laurie domů, k starému veselému životu. Avšak vše na jejích tvářích už nerozkvetly... Chtěla své přítele vyprovázením svého dobrodružství na vzájemné obveselovat, ale ku podivu—nikdo nevěděl o tom ani slova. Úsa její ztratila v tom chladu němé.

Vrátila se ke starému životu a svému také ke staré kratochvíli, zahrávati si s mladistvými srdci; avšak hra tato se jí tím dále tím více znechucovala.

Když pak říjen se blížil, rozhodla se, že odjede na cesty. Avšak jednoho dne, máte září nebyl jako u konce, obdržela psaní. Byla od Robertovy matky, kterážto ji oznamovala, že Robert nejvíce z tohoto světem se rozhodnuk. Listu ten zněl zkalovně:

"Mnohého tělesného dostal pro zlomeniné špal a od té doby ustavičně lamentuje. Lékaři tvrdí však, že jest to vrchol hlubokého vnitřního rozrušení, jinak že by nemohlo býti tak zle. Jeho lamenta vyjevily mi všechno a já píši Vám, jen abych Vám oznámila, že by můj syn žíti nechtěl, kdyby mu život ještě byl milým; ale takto, až se mu vědomí vrátí, procítne také starý žal a Robert mu podobně. On byl mi vším, a Vy jste mi ho zabila, pro pomoc kratochvíli."

Byla to krutá slova. Dívka čtla je opět a opět, a seděla pak dlouho se strnulýma nepohnutě ku předu hledícíma očima. Konečně pozvedla se a konala mechanicky přípravy na cestu, spíše jakoby provádila nějaký už starý záměr, než jakoby poslušna byla okamžitého vnuknutí.

Byla si sotva vědoma, co učiní, když jednoho večera u Robertových dveří o vpuštění prosila.

Smutná žena jakási s omdlenýma očima stanula mlčky před ní, jakoby se jí tázala, co že tu hledá!

"Robert?"

To [illegible] vše, co Laurie ze sebe dovedla pravit.

"Blíží se rychle svému konci," odpověděla jeho matka. "Znala jste mého syna?"

Tiše vzlykajíc, klesla dívka před ní na kolena a pravila s prosebně sepjatýma rukama: "Psala jste mi, že nebude žíti, protože mu život již není milým. Dovedte mne k němu, abych mu vyjevila, jak vroucně ho miluju a co jsem poslední dobu vytrpěla. Budu ho prosit, aby pro mne zůstal na živu!"

Dvě měkké ruce nadzvedly její tvář, vroucí polibek utkvěl jí na čele a rozechvěným hlasem zašeptala žena: "O mé dítě, zachovej mi syna!"

Za chvíli byla Laurie sama v komnatě s tichou, ani se nehýbající postavou na posteli. Jak byl bledý a schudlý ve tváři!

"Roberte!" volala žalostně, "Roberte!"

Nemocný otevřel oči a poznal ji. "Vy jste přišla," zašeptal, "jak jste hodná! Bude to jen na krátko; já se už nezotavím."

"O, nemluv tak!" prosila. "Neztěžuj mi můj úkol. Ty mi odpustíš, vím to vím. Jen se opět pozdrav a posilni, mně k vůli!"

"Nikoliv," odpovídal mdle. "Nyní rád zemru, neboť odčinila jsi krutost svých slov—"

Laurie zarazila horoucím políbením další jeho slova. "Prosil's mne před časem, aby se stala tvou ženou," pravila. "Tehdá však neznala jsem ještě své srdce, ale nyní—o Roberte, žij pro mne anebo vezmi mne s sebou, neboť poznala jsem, že bez tebe žíti nemohu!"

Dvě hodiny na to usnul Robert klidně a pevně, a spánek jeho potrval několik hodin; ona pak seděla nepohnutě vedle něho a držela jeho ruku; když ale jitro se rozbřesklo, zvěděla, že s nocí trapná nejistota zmizela a s ranní září, že nová, krásná budoucnost jí vzešla.

Něco k novému roku.

Světoznámý zdar Hostetterovy hořké a její oblíbenost po celé čtvrt století co léku proti neutrvilitelnosti, nezdárnosti, malarickým zimnicím a všem nemocem toho druhu jest sotva víc objevukodnějí než ovšem, kterého se každoročně dostává Hostetterovu kalendáři. Toto cenné lékařské dílo vydávají Hostetter & Smith, Pittsburgh, Pa., pod vlastní dohlídkou, zvláštkuá vajíce 80 cents v tom oboru. 10 cl. Dutrovým lísk, pět stovek skládacích, pět menších lísk atd. pracují asi po jedenáct milionů v roce na této práci a a ne méně než 11 milionů kalendářů tiskne se v řečích anglické, německé, francouzské, vlašské, norvéské, švédské, holandské, české a španělské. Hledejte v něm cenné a zajímavé pojednání o zdraví a četné důkazy o vydatnosti Hostetterovy hořké, zábavné a poučné čtení, hvězdářské výpočty a časoměrné články atd., na jichž pravost můžete se spoleknouti. Kalendář na rok 1883 lze obdržeti zdarma od lékárníků a obchodníků vůbec v celé zemi.

Hledá se Josef Žák, rodem z Libice u Podbřezí v Čechách. Zdržoval se před lety v Chicago. Hledá jej jeho příteli Josef Brtek, zdvořilá Louty, Čáslavský kraj v Čechách. Kdyby tento článek čtlo Žákův, nebo i jeho známého, by o něm dali vědět nebo na něm, pod udáním

JOSEF BRTEK,
P. O. Plechville, Knox Co. Neb.

D. HARTER'S IRON TONIC

Dává krev, pří [illegible] a [illegible] a [illegible] a [illegible]

Dává barvu, pří [illegible] a [illegible] a [illegible] a [illegible]

Dává chuť k jídlu a [illegible] a [illegible] a [illegible] a [illegible]

Dává [illegible] a [illegible] a [illegible] a [illegible]

Dává [illegible] a [illegible] a [illegible] a [illegible]

Dává